

Sygn. akt I ACz 915/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Andrzej Struzik

Sędziowie: SA Maria Kus-Trybek

SA Zbigniew Ducki

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2013 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Skarbu Państwa- Starosty (...)

przeciwko M. M.

na skutek zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 15 marca 2013 roku, sygn. akt I Nc 62/12

postanawia:

I. oddalić zażalenie;

II. nie obciążać pozwanej kosztami postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Nakazem zapłaty z dnia 9 marca 2012 roku Sąd Okręgowy w Krakowie nakazał pozwanej M. M., aby zapłaciła na rzecz Skarbu Państwa- Starosty (...) kwotę 86 692,73 zł wraz z odsetkami ustawowymi od wskazanych w nakazie zapłaty dat oraz nakazał ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1084 zł tytułem 1/4 opłaty sądowej od pozwu, od uiszczenia której strona powoda była w całości zwolniona.

Odpis nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu, załącznikami oraz pouczeniem o sprzeciwie został doręczony M. M. w dniu 23 marca 2012 roku.

W dniu 12 kwietnia 2012 roku (data nadania w urzędzie pocztowym) M. M., działając przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty.

Postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2012 roku Sąd Okręgowy w Krakowie odrzucił sprzeciw pozwanej od nakazu zapłaty z dnia 9 marca 2012 roku, sygn. akt I Nc 62/12 jako wniesiony po terminie.

W dniu 5 czerwca 2012 roku M. M. złożyła wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty oraz wniosła sprzeciw od przedmiotowego nakazu. Pozwana powołała się na fakt, iż przedmiotowy nakaz odebrany został przez jej matkę, która nie przekazała jej korespondencji. Po zapoznaniu się z treścią nakazu zapłaty przez M. M., matka poinformowała ją, że nakaz zapłaty został doręczony niedawno.

Postanowieniem z dnia 15 marca 2013 roku Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił w punkcie I wniosek M. M. o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 9 marca 2012 roku, sygn. akt I Nc 62/12 oraz odrzucił, w punkcie II, sprzeciw pozwanej od przedmiotowego nakazu zapłaty.

Zażaleniem z dnia 2 kwietnia 2013 roku M. M. zaskarżyła punkt II postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 15 marca 2013 roku, zarzucając mu naruszenie prawa procesowego, a to art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. oraz art. 168 § 1 k.p.c., a także sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego. Pozwana wskazała nadto na konieczność zbadania przez Sąd II instancji poprawności postanowienia o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty. M. M. wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia w punkcie II oraz o uchylenie postanowienia o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty i ewentualnie o przywrócenie tegoż terminu.

W odpowiedzi na zażalenie strona powodowa wniosła o oddalenie zażalenia w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Nakaz zapłaty z dnia 9 marca 2012 roku wysłany na adres zameldowania M. M., został odebrany przez jej matkę- J. P. (1), która była upoważniona do odbioru korespondencji córki, w dniu 23 marca 2012 roku. J. P. (1) nie przekazała córce adresowanej do niej poczty, którą ta odnalazła przy okazji sprzątanía mieszkania w dniu 1 kwietnia 2012 roku. M. M. próbowała uzyskać od matki informację na temat daty odbioru przez nią listu z Sądu, ta jednak nie potrafiła wskazać konkretnego dnia, twierdząc jedynie, że było to kilka dni wcześniej (dowód: zeznania J. P. (2) k. 86-87, zeznania M. M. k. 88-89).

Ustalając powyższy stan faktyczny sprawy Sąd Apelacyjny oparł się na zeznaniach J. P. (2) i M. M., które były spójne i wzajemnie ze sobą korespondowały co do istotnych dla sprawy okoliczności. Sąd pominął zeznania A. M. albowiem świadek nie miał wiedzy na temat okoliczności związanych z odbiorem przez matkę pozwanej korespondencji i rozmów kobiet, dotyczących ustalenia daty odbioru. Sąd Apelacyjny nie oparł się również na dowodzie z dokumentu w postaci kopii kalendarza aplikanta, będącego pracownikiem pełnomocnika procesowego M. M., gdyż dowód ten nie miał znaczenia dla sprawy. Fakt zanotowania przez aplikanta w swoim kalendarzu daty końcowej dla sporządzenia sprzeciwu od nakazu zapłaty nie może stanowić dowodu na okoliczność wskazania M. M. przez jej matkę konkretnej daty, w której ta odebrała nakaz zapłaty.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zażalenie jako niezasadne podlega oddaleniu.

Słusznie wskazała skarżąca, że dla oceny postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 15 marca 2013 roku, sygn. akt I Nc 62/12 o odrzuceniu sprzeciwu od nakazu zapłaty, decydujące znaczenie ma przesądzenie prawidłowości postanowienia Sądu Okręgowego o oddaleniu wniosku pozwanej o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty.

Nie można odmówić racji M. M., że uzasadnienie postanowienia Sądu I instancji nie zawiera wskazania podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, a to ustalenia faktów, które Sąd uznał za udowodnione, dowodów na których się oparł i przyczyn dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej. Powyższe uchybienie Sądu Okręgowego nie rzutuje jednak na rozstrzygnięcie, które odpowiada prawu. Sanując jednak błąd Sądu I instancji, Sąd Apelacyjny poczynił niezbędne w przedmiotowej sprawie ustalenia faktyczne, dokonując oceny zgromadzonego materiału dowodowego.

Nie sposób zgodzić się natomiast z zarzutem skarżącej co do naruszenia przez Sąd I instancji art. 168 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy prawidłowo bowiem uznał, iż wobec zawinionemu przez pozwaną uchybieniu terminowi do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty, brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku o jego przywrócenie. Zebrany w sprawie materiał dowodowy, a to zeznania matki pozwanej – J. P. (1) i samej pozwanej, w sposób jednoznaczny wskazują, iż M. M. nie dochowała należytej staranności i nie zadbała o swój interes. Pozwana po tym jak dowiedziała się o fakcie odbioru przez matkę adresowanej do niej korespondencji (zawierającej nakaz zapłaty z dnia 9 marca 2012 roku), ustalając termin odbioru listu, poprzestała jedynie na niepewnych i nieprecyzyjnych informacjach pochodzących od

J. P. (1). Pomimo braku stanowczej i konkretnej wiedzy co do daty odbioru przez matkę nakazu zapłaty i przy pełnej świadomości, że jest ona osobą w podeszłym wieku, schorowaną M. M. nie podjęła żadnych działań aby ustalić w sposób niebudzący wątpliwości w jakim dniu J. P. (1) odebrała przedmiotową korespondencję. Tymczasem pozwana miała, jak słusznie wskazał Sąd Okręgowy, szereg możliwości by ustalić termin doręczenia przedmiotowej przesyłki. Równocześnie M. M. zleciła profesjonalnemu pełnomocnikowi sporządzenie sprzeciwu od nakazu zapłaty i nie zadbała o to by ten ustalił datę, w jakiej nastąpiło odebranie korespondencji z sądu. Pełnomocnik pozwanej poprzestał przy tym na nieprecyzyjnej informacji klientki co do terminu odbioru nakazu zapłaty, obliczając na tej podstawie koniec terminu do wniesienia sprzeciwu. Słusznie Sąd Okręgowy przyjął zatem, że zarówno działanie samej pozwanej jak i jej profesjonalnego pełnomocnika cechowało się niedbalstwem i brak jest podstaw by przypisać M. M. czy jej pełnomocnikowi wymagany w okolicznościach niniejszej sprawy poziom staranności. Skoro pozwana po powzięciu wiadomości o odebraniu przez jej matkę nakazu zapłaty i otrzymaniu od niej nieprecyzyjnej informacji o terminie odbioru tegoż pisma, nie podjęła żadnych działań celem ustalenia rzeczywistego terminu jego odbioru, to nie sposób uznać, że niewniesienie w terminie sprzeciwu od nakazu zapłaty, nastąpiło bez jej winy.

Sąd Okręgowy słusznie zatem odrzucił sprzeciw od nakazu zapłaty, jako wniesiony po terminie, oddalając uprzednio wniosek pozwanej o przywrócenie terminu do jego wniesienia.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny uznał, że zażalenie M. M. nie zasługuje na uwzględnienie, oddalając je w punkcie I postanowienia, na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c.

W punkcie II orzeczenia Sąd Apelacyjny postanowił, na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 102 k.p.c. nie obciążać skarżącej kosztami procesu za II instancję, na które to koszty złożyła się kwota wynagrodzenia pełnomocnika strony powodowej. Sąd Apelacyjny uznał, że ciężka sytuacja materialna M. M. przemawia za odstąpieniem od obciążenia jej powyższymi kosztami, a konieczność uiszczenia przez nią kwoty 1 800 zł (kwota wynagrodzenia należnego pełnomocnikowi strony powodowej) stanowiłaby dla niej znaczące obciążenie. Nadto za odstąpieniem od obciążania skarżącej kosztami procesu przemawiał fakt, iż M. M. powołując się na błędne informacje jakie uzyskała od swojej matki odnośnie terminu odbioru przez nią korespondencji z Sądu, mogła subiektywnie oceniając przedmiotową sytuację, nie widzieć swojej winy w uchybieniu terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty. Powyższe przeświadczenie pozwanej mogło, w jej ocenie, być tym bardziej słuszne, że korzystała ona z pomocy fachowego pełnomocnika, któremu powierzyła sporządzenie sprzeciwu od nakazu zapłaty, zakładając, że zadba on w sposób właściwy o jej interes.